

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt II. Dei Honos Et Gloria Tanqvam finis viro Ecclesiastico potiſſimum
proposita & commendata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

renouarent, sic enim & indifferentia eorum opera, vt sunt bibere, comedere, ambulare, sermocinari, dormire, virtutis & meriti rationem consequerentur, & quia id non modo rudes & imperiti, vt milites, opifices, agricolæ, sed etiã viri docti, vt Iureconsulti, Medici, Theologi, Ecclesiastici prætermittunt, & solum ad finem naturalem labores etiam ingentes exantlant, v.g. vt se suosque nutrant, omni se merito priuant, similes illis qui aërem verberant, hic enim cum ictum non admittat, frustra se defatigant.

C A P V T I I.

DEI HONOS ET GLORIA TANQVAM

finis viro Ecclesiastico potissimum proposita & commendata.

§. **O**Mnibus quidem & singulis hominib. diuini *Præ cæteris* honoris scopus, in quem suas dirigant actio- *diuinus ho-* nes, præfixus, sed maximè clericis, vt quorum vita di- *nos clericis* uinis laudibus mancipata & dedicata est. Quocirca *spectandus.* Regius vates Sacerdotes & Leuitas exhortatur, vt sedulo diuino cultui insistant, & non tantum interdium, sed etiam noctu supremum Numen collaudent: Ecce, inquit, Psal. 131. Nunc benedicite Dominum omnes serui Domini, Qui stat in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri, in noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum Et rursus: Psal. 134. Laudate nomen Domini, laudate serui Dominum, Qui stat in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri, Laudate Dominum: quia bonus Dominus, psallite nomini eius, quoniam suauis.

§. Quia vero S. Aug. in huius Psal. 134. commentario exponit & duplicem causam, alteram ex parte nostra, quia serui sumus, alteram ex parte Dei, quia ipse Dominus & bonus, cur laudandus sit, & discriminè ac periculum nostrum, si à diuinis laudibus cessauerimus, & vtilitatem ac præmium, si eius laudes celebra-

uerimus, & laudatorum Dei cōditionem ac proprietatē; quia, inquam hæc breuiter, luculenter ac pie explicat, adscribam illius hic verba: Valdē nobis dulce esse debet, & dulce nobis esse gaudendum est, quo nos Psalmus iste cohortatur. Dicit enim (Laudate nomen Domini.) Causamq; ipsam quare iustum sit, vt laudemus nomen Domini, continuo Impii serui subiicit: (Laudate serui Domini.) Quid iustius, quid dignius, homines, quid gratius? Etenim si non laudauerint serui Dominum: superbi, ingrati, irreligiosi erunt, & quid faciunt, non laudando Dominum, nisi vt seuerum sentiant Dominum? Neque enim suum non seruus ingratus, si Dominū suum laudare noluerit, ideo efficit, laudant. vt seruus non sit. Laudes, non laudes, seruus es, sed si laudes, proptiabis: si non laudes, offendis. Non laudibus nostris ille crescit, nobis utilis. sed nos. Quoniam nobis expedit laudare Dominum, misericordia serui lauditer iubet, vt laudemus eum, nō arroganter. Et si semper tantummodo serui essetis, deberetis laudare Dominū: quanto magis debetis laudare Dominum serui, vt esse mereamini & filii? in filios adoptantur. Sed quoniam scriptum est in alio Psalmo 32. Rectos debet Non nisi pii laudatio, & item alibi scriptum est Ecclesiast. 15. Non est sperite Deum ciosa laus in ore peccatoris. Itemq; alibi dicit Psal. 49. Sacrificium laudis glorificauit me, & ibi via est, in qua ostendam illi salutare Dei, & consequenter: Peccatori autem dixit Deus, vt quid tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per ostium? tu autem odisti disciplinam, & proiecisti sermones meos post te: ne forte quisquam: quoniam dictum est, Laudate serui Dominum, etiam si in domo ista magna fuerit malus seruus, patet sibi prodesse laudem Domini, continuo, quales sint, qui laudare debeant Dominum, subiicit & docet: (Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.) Qui statis, non qui venitis. Illi autem stare dicuntur, qui in mandatis eius perseverant, qui in fide non ficta, & spe firma, & charitate synera seruiunt Deo, & honorant ecclesiam eius, & non dant occasionem malè viuendi eis, qui venire volunt, & in via lapides offensionis inueniunt. Ergo qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri, Laudate Dominum. Quid dicturus sum.

sum. quare laudetis? Quoniam bonus Dominus, Omnia bona Dei bonitas ipse fecit: ipse est bonus, quem nemo fecit. Ille bono suo bonus laudis maest, non aliunde participato bono. Ille à seipso bono bonus est, tercia. non adherendo alteri bono. Mibi autem adherere Deo bonum est, Psalm. 72. Qui non eguit, unde fieret bonus, sed e- Quomodo guerunt illo cetera, ut fierent bona, Bonum bona faciens, sic & bonus Deus bonum est proprie Matth. decimonono. Nemo bonus nisi & creatura. vnus Deus, & Exod. 3. Ego sum, qui sum. Illi enim comparata, quae facta sunt non sunt: quia verum esse incommutabile esse est, quod ille solus est. Est enim est, sicut bonorum bonum, bonum est. Si ergo quicquid aliud laudamus, ideo laudamus, quia bonum est: nulla tibi maior causa, & melior & firmitior dari potuit, quare laudes Deū, nisi quia bonus est. (Psallite nomini eius, quoniam suavis est.) Fortè esset bonus & suavis non esset, si tibi non daret posse gustare. Talem autem se prebuit hominibus, ut etiam panem de caelo miserit, & filium suum & suauitatem & benignitatem, qui hoc est, quod ipse dedit hominem faciendum, & benignitas pro hominibus occidendum: ut per hoc quod tu es, gustes quod Dei non es. Ista sapienter, pie & salutariter S. August. praesertim pro Ecclesiasticis viris, ut nōrint quā ratione Deum suum dilaudare debeant.

§. Ad idē diuinā gloriā studium & exercitium sacros homines exhortantur, & incitant sanctis. illi tres pueri in Babylonica fornace illasi, apud Dan. c. 3. v. 84. 85. Benedicite, inquiunt, sacerdotes Domini Domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite serui Domini Domino, laudate & superexaltate eū in secula. Quocirca clero rectissime illud Dei elogiū aptatur, Isa. 43. v. 21. Populum istū formauī mibi, laudem meā narrabit. Nō ergo temporalis lucelli speculā, neq; caducorum bonorum desiderio, sed solius diuini honoris respectu suas obeant functiones, & tunc querentibus regnum Dei & iustitiam eius adiicietur, & c. Mat. 6. v. 33. Et vero grauius Deo auersus ira scitur & cōminatur aliter facientib. & suum honorem ac cultū non promouentibus, Malac. 2. v. 1. vbi ita gl' & honoris re-

legimus : Et nunc ad vos mandatum hoc , ô Sacerdotes : si nolueritis audire , & sinolueritis ponere super cor , vt detis gloriam nomini meo , ait D O M I N U S exercituum , mit- tam in vos egestatem & maledicam benedictionibus vestris , & maledicam illis , quoniam non posuistis super cor . Atque vrinam tales Clerici , qui diuino honori impedi- mentum afferunt , sola corporali inopia & egesta- te premerentur , & non animo sterilefcerent , & à vir- tutibus penitus exarescerent ; vt vsus probat & ex- perientia.

CAPVT III.

QVOD PROPRIA INTEGRITAS ET
perfectio Ecclesiastico viro , vt finis secundarius ,
sit proposita.

§. **E**ST & alter finis sed minus principalis , in quem assidue collimare debet clericus , nimirum sua- metipsum virtus & perfectio , vt secundum mensu- ram gratiæ sibi diuinitus concessæ quotidianū in san- ctitate progressum faciat , vt talentum sibi concedi- tum non in sudario reponat aut humi defodiat & au- diat : Inutilem seruum proiicite in tenebras exteriores , ibi erit fletus & stridor dentium , sed siue duo , siue quinque talen- ta acceperit , totidem minimū industriā suā lucretur & audiat . Euge serue bone & fidelis , quia in pauca fuisti fide- lis , supra multa te constituam ; intra in gaudium domini tui . Matth. 25. v. 14. vsq; ad 31. Luc. 19. v. 12. Quod Euange- lium exponens S. Gregor. hom. 9. in Euang. Lectio S. Euan- gelii , fratres carissimi , sollicitè considerare nos admonet , ne nos , qui plus ceteris in hoc mūdo accepisse aliquid cernimur , ab au- ctore mundi , grauius inde iudicemur . Cum n. augentur dona , rationes etiam crescunt donorum , Tanto ergo esse humilior at- que ad seruendum Deo promptior quisque debet ex munere , quanto se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione , Ecce
homo